

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 150/2025-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Petra Molnára a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Mgr. Jozefom Mochnackým, advokátom, T. G. Masaryka 352/14/A, Lučenec, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Tdo 14/2024 z 27. februára 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 27. mája 2024 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 a čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podľa čl. 14 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach a podľa čl. 47 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 4 Tdo 14/2024 z 27. februára 2024. Sťažovateľ navrhuje napadnuté uznesenie najvyššieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že Okresný súd Lučenec rozsudkom sp. zn. 3T/71/2022 z 20. septembra 2020 uznal sťažovateľa vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon podmienenčne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní jedného roka. Proti rozsudku okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 4To/11/2023 z 2. marca 2023 rozhodol tak, že ho podľa § 319 Trestného poriadku zamietol. Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal sťažovateľ dovolanie [z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c) a i) Trestného poriadku], o ktorom najvyšší súd napadnutým uznesením rozhodol tak, že ho podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti po prezentovaní výhrad k predmetnému rozsudku okresného súdu a predmetnému uzneseniu krajského súdu, ktoré považuje za nedostatočne odôvodnené,

vo vzťahu k napadnutému uzneseniu najvyššieho súdu len vo všeobecnosti namieta, že sa nestotožňuje so záverom najvyššieho súdu, podľa ktorého sú predmetné rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu náležite odôvodnené, keďže podľa názoru sťažovateľa odôvodnenia týchto rozhodnutí nezodpovedajú požiadavkám kladeným na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. V rámci predbežného prerokovania s prihliadnutím na sťažovateľom formulované argumenty ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť je potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

6. Vo vzťahu k sťažovateľom napadnutému uzneseniu najvyššieho súdu ústavný súd na tomto mieste v prvom rade poukazuje na to, že jednou zo základných zákonných náležitostí ústavnej sťažnosti (a to obzvlášť v prípade, ak je sťažovateľ zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, ako to je aj v prípade sťažovateľa, pozn.) je, že ústavná sťažnosť musí o. i. obsahovať aj relevantnú ústavnoprávnu argumentáciu (konkrétne skutkové a právne dôvody) namietaného porušenia práv [požiadavka plynúca z § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde]. Z uvedeného vyplýva, že v ústavnej sťažnosti je nevyhnutné uviesť konkrétne dôvody, resp. náležité konkrétne odôvodnenie toho, v čom by malo podľa názoru sťažovateľa porušenie označených práv spočívať. Inak povedané, z požiadavky relevantného ústavnoprávneho odôvodnenia ústavnej sťažnosti vyplýva, že v ústavnej sťažnosti je potrebné konkrétne reagovať na konkrétnu argumentáciu obsiahnutú v odôvodnení napádaného rozhodnutia, resp. je potrebné relevantne rozporovať konkrétne závery, ku ktorým sa dospelo v odôvodnení napádaného rozhodnutia (II. ÚS 225/2024).

7. V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že konanie o ústavnej sťažnosti nemá charakter nespоровého konania a nie je ovládané vyhľadávacou zásadou, ale striktnie prejednávajúcou zásadou, v dôsledku čoho ústavný súd sám iniciatívne neprehodnocuje arbitrárnosť rozhodnutia orgánu verejnej moci, ale postupuje výlučne na podklade obsahového návrhu (námietok v ňom obsiahnutých) na začatie konania, ktorý je mu predložený sťažovateľom, ktorý musí byť zastúpený právnym zástupcom (IV. ÚS 452/2024).

8. Nadväzujúc na uvedené, ústavný súd konštatuje, že v ústavnej sťažnosti absentuje uvedenie akýchkoľvek konkrétnych dôvodov, resp. náležité konkrétne odôvodnenie toho, v čom by malo podľa názoru sťažovateľa porušenie označených práv napadnutým uznesením najvyššieho súdu spočívať. Sťažovateľ totiž v ústavnej sťažnosti uplatňuje námietky iba proti záverom okresného súdu, resp. krajského súdu, pričom vo vzťahu k napadnutému uzneseniu najvyššieho súdu len

v rovine úplne všeobecnej argumentácie vyjadruje nesúhlas so záverom najvyššieho súdu, že predmetné rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu sú náležite odôvodnené. Sťažovateľ teda v ústavnej sťažnosti vôbec nereaguje na konkrétnu podrobnú argumentáciu najvyššieho súdu obsiahnutú v odôvodnení napadnutého uznesenia najvyššieho súdu, resp. sťažovateľ vôbec nerozporuje konkrétne závery, ku ktorým najvyšší súd, reagujúc na dovolacie námietky sťažovateľa, dospel v odôvodnení napadnutého uznesenia. V ústavnej sťažnosti sťažovateľa tak absentuje akýkoľvek argumentačný podklad vo vzťahu k dôvodom uvedeným v napadnutom uznesení najvyššieho súdu, ktorý by ústavnému súdu umožňoval správnosť záverov najvyššieho súdu preskúmať.

9. Ústavná sťažnosť sťažovateľa, ktorý je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, tak nespĺňa požiadavky kvalifikovanej ústavnej sťažnosti, ktorá by zodpovedala zákonným požiadavkám, keďže neobsahuje relevantnú ústavnoprávnu argumentáciu (konkrétne skutkové a právne dôvody) namietaného porušenia práv [požiadavka plynúca z § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde].

10. Vzhľadom na to, že nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí sa netýka len formálnych náležitostí ústavnej sťažnosti, ale týka sa esenciálnej obsahovej náležitosti ústavnej sťažnosti (úplná absencia, resp. ústavnoprávna nedostatočnosť odôvodnenia ústavnej sťažnosti), ústavný súd sťažovateľa, ktorý je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, nevyzýval na odstránenie tohto nedostatku jeho ústavnej sťažnosti (m. m. II. ÚS 102/2019).

11. Z uvedených dôvodov ústavný súd ústavnú sťažnosť v rámci predbežného prerokovania odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom ustanovených náležitostí.

12. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť ako celok odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v jeho ústavnej sťažnosti.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu